

Laiškas naujiems Brolijos nariams

Tai Kun. Giussani laiškas, kurį gauna kiekvienas naujas CL Brolijos narys.

Mielas drauge,

džiaugiuosi galėdamas tau pranešti, kad tavo prašymas dėl priėmimo į Broliją buvo priimtas. Norėdamas padėti galutinai suvokti kelią, kurį mūsų bendruomenė siūlo tiems, kurie apsisprendžia jai priklausyti, tavo apmąstymams pateikiu savo kalbos pirmajai Centrinei Diakonijai santrauką. Jei šio išsipareigojimo rimtumas tau sukeltų abejonių, prašau man pranešti.

1. *Kaip gimė CL Brolija*

Comunione e Liberazione judėjimo istorijoje visada buvo jaučiamas būtinumas, kad ir tie nariai, kurie baigę universitetą bei sukūrę šeimas įsijungdavo į suaugusiųjų visuomenę, ir toliau turėtų galimybę gyventi bendruomenėje. Po kai kurių bandymų atsiliiepti į šį norą (pvz., kuriant Bendruomenės grupes) ir įvairių klystkelių laikotarpio, kuris buvo po studentų maištų periodo, bei norint patenkinti daugelio baigusiųjų universitetus prašymus, 7-ojo dešimtmečio pabaigoje buvo pamėginta suburti grupę, kurios pavadinimas "Confraternita" (Brolija) atspindėjo jos turinį ir formą.

Istorinis Brolijų fenomenas - tai simbolis to poreikio, kurį jautėme: iš pradžių spontaniškai kilęs, o vėliau apmąstymuose subrendęs poreikis gyventi tikėjime ir gyvenant jame išsipareigoti bei kartu turėti teisę laisvai jungtis į grupes ir dirbuotis Bažnyčioje bei visuomenėje.

Jo Ekscelencija Montecassino abatas Matronola, suteikęs galimybę surengti Šv. Benedikto 1500 - ujų gimimo metinių minėjimą, mums davė mintį įkurti Pasauliečių Asociaciją, kuri, palaikoma Montecassino abatijos, įtvirtintų visus ankstesnius bandymus suburti Broliją. Taip atsirado naujas judėjimas "Comunione e Liberazione Brolija", greitai išaugęs ir išplitęs ne tik Italijoje bei kitose Europos šalyse, bet ir kituose žemynuose. 1982 - ujų metų vasario 11d. daugelio vyskupų prašymu ir paties Šventojo Tėvo raginimu Popiežiškoji Pasauliečių Taryba, kurios užduotis - išvelgti naujas Judėjimų ir Pasauliečių asociacijų charizmas, Brolijai suteikė savo aukščiausią pripažinimą, ją paskelbdama Popiežiaus teisių asociacija su visomis jai priklausančiomis teisėmis.

2. "*CL Brolija*" nori sąmoningai ir per veiklą, t.y. brandžiai, išreikšti CL judėjimo istoriją.

Ji nori būti ta plotmė, kurioje visos nuojautos, mus įkvėpusios ir tebeįkvėpiančios per Dievo malonę, taptų tikrove tiek jų "įsisąmoninimo", tiek ir "įgyvendinimo" prasme.

Tai nereiškia, kad, norint priklausyti CL judėjimui, yra būtina įstoti į Broliją. Kita vertus, Brolija suteikia stabilumo ir pilnumo patirties, kuri yra judėjimo gyvenimas, atsakomybei.

"CL Brolija" siekia užtikrinti judėjimo patirties ateitį ir naudingumą Bažnyčiai bei visuomenei ugdydama ir per darbus, kurie yra to ugdymo rezultatas bažnytinės ir pasaulietinės visuomenės struktūrose.

Čia turiu omenyje tuos žmones, kurie pasiryžę eiti iki galo.

3. *Įstojimas į Broliją* yra asmeninis pasirinkimas. Jis kyla kaip žmogaus suvokiamas būtinas dalykas savo tikėjimui ir savo krikščioniškojo pavidalo įkūnijimui. Tai yra vienintelis pakankamas motyvas.

Šia prasme įstojimas yra visiškai laisvas. Kiekvienas šiame žingsnyje yra atsakingas pats už save ir tai vyksta tik jo iniciatyva. Taigi atsakomybė už savo paties kelią nebeužkraunama struktūrai, kaip tai natūraliai atsitinka jaunuoliams ar studentams.

Norint įstoti į Broliją, reikia pateikti prašymą dėl priėmimo, ir, jeigu jam bus pritarta, tai leis prisijungti prie Asociacijos. Tačiau kiekvienu atveju prašymas yra asmens pasirinkimas, o ne visos grupės sprendimas.

4. Šio įsipareigojimo turinys

a) Gyventi tikėjamą pagal tą dvasinę struktūrą, kurią visada pabrėždavo judėjimas: tikėjimas yra pripažinti esaties įvyki, pripažinti įsikūnijusį Dievą, kuris tebėra istorijoje per žmonių bendruomenę, save suvokiančią kaip susijungusią jo vardu.

b) Gyvenimas Brolijoje kaip bendras kelias.

Tai reiškia suvokti save kaip priklausančius šiai bendruomenei pagal gyvenimo faktorių visumą ir pagal savo savimonę. Šios bendruomenės reikšmė - pašaukimas, o jos vertė - antropologinė, nes krikščionio negalima suvokti kitaip, kaip tik gyvoje bendruomenėje. Priklausymas tai bendruomenei savyje talpina prisišliejimą prie jos organinių struktūrų (kaip numatyta nuostatuose) ir paklusnumą judėjimo vadovybei (Centrinei Diakonijai). Į šį atsidavimą bendruomenei įeina taip pat ir materialinis aspektas (pinigai, laikas, energija ir t.t.), kuris, kaip ir savo priklausymo Brolijai suvokimas, yra laikomas būdu bendram tikslui siekti.

5. *Pagalbos tikėjimui metodo* dalis yra išreikštas bendruomeniškumas, kurio analogija yra bendruomeninis vienuolių gyvenimas.

Išreikštas bendruomeniškumas apima kuo didesnę to vieneto, kuriam save priskiriame, konkretumą.

Todėl bendruomeniškumą aiškiai išreikšti galima tik įtraukiant visą savo gyvenimą taip, kad visa tai, kas nutinka vienam, nebegali nedaryti įtakos ir neįtraukti tavo paties gyvenimo visais atžvilgiais - pradedant dvasiniu ir baigiant materialiu. Ir šis savo gyvenimo įtraukimas yra tikras tik tada, kai kyla iš kiekvieno laisvo apsisprendimo.

Gyvenimo bendruomeniškumas - tai principas, kuriuo remiantis reikia vertinti save ir dalykus, kuriuos darai, o ne pagal tų dalykų, kuriuos reikia atlikti, skaičių. Iš tikrųjų nėra tikros bendruomenės, jei ji nepereina per istoriškumo ir per kiekvieno temperamento filtrą. Reikia, kad matytųsi, jog esame viena. Reikia, kad pasaulis matytų, jog krikščionys yra viena. Jei to nesieksime, taktiškai ir su iš širdies kylančia laisve, o todėl ir su dvasios džiugesiu, tai kas gi tada to sieks?

Mes turime labai aiškiai, labai akivaizdžiai parodyti pavyzdį, ką reiškia būti viena pagal savo asmeninę laisvę ir istoriškumą.

Tuo tarpu paprastai įsitraukimas į bendruomenę vyksta arba formaliai, arba jo išreikalaujama moralizuojant.

Aiškiai išreikšti bendruomeniškumą reiškia:

- a) visų pirma ieškoti bendro kelio, taigi tai yra *dvasinė pagalba* (bendra malda, rekolekcijos ir t.t.);
- b) galimybę gyventi bendrai, taigi *socialinė pagalba*;
- c) tarpusavio *materialinė pagalba*.

Aiški šio bendruomeniškumo išraiška visų pirma realizuojama ir patvirtinama *Brolijos kaip tokios plotmėje* (kaip priklausymas Brolijos visumai, bendruomenei tokiai, kaip jai yra vadovaujama ir kaip ji yra sudaryta; kitu atveju grupės solidarumas užgožtų artimo meilę kaip judėjimo išraišką), netgi jei regionai bei vyskupijos turi atsakinguosius, kurie teikia pagalbą grupėms ir jas sutvirtina.

Kiekviena grupė turi turėti tokius esminius, jai būdingus elementus:

- a) atsakingąjį, paskirtą pačios grupės ir pripažintą vyskupijos atsakingojo arba, jei tokio nėra, regiono atsakingojo;
- b) maldos regulą;
- c) reguliarius bendruomenės susitikimus;
- d) apibrėžtą veiklą bendram tikslui siekti.

Pastabos apie veiklą

Veikla mums yra priskirta istorinio pašaukimo: tai judėjimas. Su tuo susijęs įsipareigojimas iš visų, kurie gyvena Brolijoje, reikalauja inteligentiško ir dosnaus veiklumo, kuris tiek asmeninėje,

tiesiogiai grupių plotmėje virstų konkrečiais įsipareigojimais, tarnaujančiais bendram darbui, t.y. judėjimui, ir jų įgyvendinimu.

Metodologiškai tai reiškia pakeisti savo veiklą ir savo darbo patirtį taip, kad tai sutaptų su realiu judėjimo gyvenimu.

Pastaba: Centras (Centrinė Diakonija) gali išreikšti savo nuomonę apie kokios nors konkrečios akcijos naudingumą judėjimui. Taiigi yra gerai, jei atskiri asmenys ir grupės, priklausančios Brolijai, prieš pradėdamos įgyvendinti savo sumanymus, dėtų visas įmanomas pastangas remiant tą akciją ir neteiktų pirmenybės kokiai nors savo iniciatyvai.

NB. Iš to, kas buvo pasakyta prieš tai, paaiškėja, kad priklausymo Brolijai ištakos yra judėjimo pažadintas savo krikščioniškojo tikėjimo įsisąmoninimas, brandumas norint jį realizuoti suaugusio žmogaus metodais ir iš to kylantis bendruomeniškumo susikūrimas. O tas bendruomeniškumas yra priemonė įgyvendinti bendrą judėjimo bei Bažnyčios tikslą.

Viso to rezultatas yra judėjimas, kurio išraiška - iniciatyvų įvairovė.

Taigi aprašytas kelias eina nuo tikėjimo prie konkrečių darbų.

Tačiau jis gali būti ir atvirkštinis: keletas asmenų susiburia bendrai iniciatyvai ir tada, norėdami jai suteikti tvirtumo, t.y. suprasdami, kad reikia rimtesnio įsipareigojimo tikėjime, sudaro Broliją.

Asmuo, norintis dalyvauti kokioje nors iniciatyvoje, gali būti priimtas į Broliją, jei tik jo asmeninis pasirinkimas ir įsipareigojimo perspektyva yra aiškūs.

Bendras fondas

Liudydamas savo turto priklausymą bendruomenei kiekvienas Brolijos narys tiesiogiai prisideda prie bendro fondo, įsipareigodamas kas mėnesį jam paskirti tam tikrą (paties nustatytą) savo pajamų dalį.

Jei vienai ar kitai grupei savo iniciatyvą reikia paremti ir ekonomiškai, tai turi būti suderinta su Centrine Diakonija.

Prašau atsižvelgti į tai, kad šis laiškas yra skirtas asmeniškai tau, ir meldžiu Viešpatį, jog jis tau ir man užtikrintų sėkmingą bendrą kelią.

Don Luigi Giussani